

2. Mozgó objektum követése

Feladat specifikáció:

Adottak:

1. Az N darab Differenciális meghajtású anholonom mobil robotból álló csapat tagjainak pozíciója, orientációja a t_n diszkrét időpontban
2. Statikus (álló) akadályok pozíciója a terepen.
3. Dinamikus (mozgó) célpont pozíciója a t_n diszkrét időpontban.

Beavatkozás (döntések): Az N csapattag mozgását előíró sebességek:

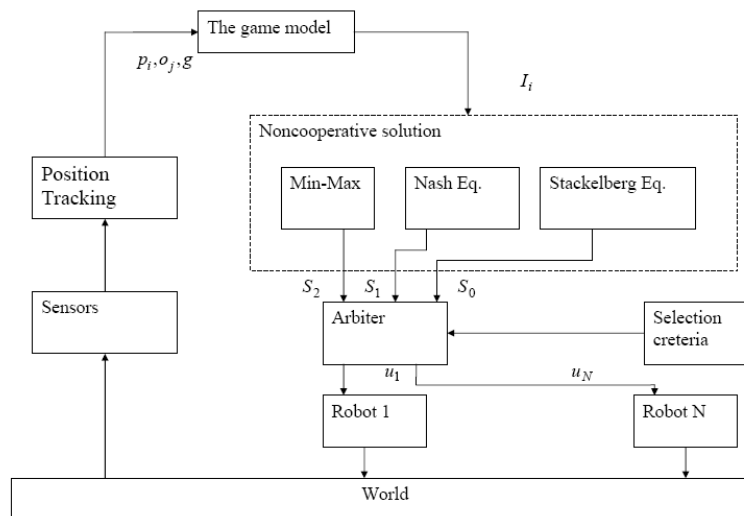
Az i . robot szögsebessége

Az i . robot iránymenti sebessége

Cél: Az N csapattag mozgását illetően olyan döntések kialakítása, amely biztosítja, hogy

1. a csapattagok „tömegközéppontja” kövesse a g célpontot.
2. A csapattagok a tömegközépponttól egy R sugarú körön belül legyenek.
3. Az ütközést elkerülendő bármely két csapattag ne legyen közelebb egymáshoz, mint egy előírt D_{ro} .
4. A csapattagok előírt formációban legyenek.
5. A csapattagok ne ütközzenek akadályokba.

Az irányítás blokkdiagramja:

A feladat diszkretizálása:

Cél:

A problémater dimenziójának szűkítése. Játékelméleti szempontból csak így lesz kezelhető a megoldás számítása.

Diszkretizálандók: A robotok döntései (a “beavatkozó jelek”)

A robot szögsebességének diszkretizálása:

$$\Omega_i = [\omega_i^1, \omega_i^2, \dots, \omega_i^{K_i}] \quad i = 1, 2, \dots, N$$

Praktikus: Ha $Ki=3$, azaz , engedünk egy jobbrafordulást (negatív előjel), egy 0 szögsebességet és egy balrafordulást (pozitív előjel).

Az robot iránysebessége nagyon durva felbontást eredményezne → Nem diszkretizáljuk. .

Ehelyett: egzaktul számítunk egy célpontkövető sebeséget, amely

- célpont irányába mutat
- nagysága a célponttól való távolságtól függ

$$v_{i,g} = v_{g,est} + \frac{d_{i,g}(v_{g,est})}{\Delta t} \frac{1}{1 + e^{-\alpha(d_{i,g}(v_{g,est}) - R_0)}}$$

Az iránymenti sebesség komponensei:

- $v_{g,est}$ A a célpont becsült sebessége, amelyet a célpont előző F mintavételben felvett sebességeinek átlaga adja:

$$v_{g,est} = \frac{1}{F} \sum_{k=1}^F v_g(t_{n-k})$$

- $d_{i,g}(v_{g,est})$ Az i. robot és a célpont közötti jósolt távolság a t_{n+1} mintavételben (ha feltesszük, hogy a célpont $v_{g,est}$ sebességgel mozog tovább)
- α : a célpontkövető együttható. Ő határozza meg, hogy a $d_{i,g}(v_{g,est}) / \Delta t$ célpontkövető sebességkomponens milyen mértékben befolyásolja a robot sebességét. Meghatározza, hogy a célpontkövetés mennyire legyen “sima”.

Az i. robot iránysebességének végső alakjához csapattulajdonságot kell megvalósítani:

A lemaradó robotok gyorsuljanak, a célhoz közeli robotok lassuljanak →

Csillapítási tényező:

$$\xi_i = \frac{\rho_{c,i}}{\max_{i=1,2,\dots,N} \rho_{c,i}}$$

$$\rho_{c,i} = \begin{cases} d_{c,i}/R_0 & \text{if } d_{c,i} > R_0 \\ 1 & \text{otherwise} \end{cases}$$

$d_{c,i}$ az i. robot és a tömegközéppont közötti távolság

Az robot iránysebességének végső alakja:

$$v_i = \xi_i v_{i,g} \quad i = 1, 2, \dots, N$$

Az robot döntési halmaza (lehetséges beavatkozások halmaza):

$$U_i = \{(\omega_i, v_i) : \omega_i \in \Omega_i \cup v_i\}$$

Költségfüggvények

Cél: Kifejezni, hogy egy adott állapot mennyire jó a célkövetés és formáció szempontjából

Az i . robot költségfüggvényének általános alakja:

$$I_i(d_1, d_2, \dots, d_N) = f_i(d_1, \dots, d_N, o_1, \dots, o_M, g)$$

Az i . robot költségfüggvényének komponensei:

$$I_i(d_1, \dots, d_N) = I_i^1 + I_i^2 + I_i^3 + I_i^4$$

I_i^1 : az ütközés büntetése más robottal, akadállyal, célponttal

$$I_i^1(d_1, \dots, d_N) = k_1 \frac{1}{\min_{\substack{j=1, \dots, N \\ k=1, \dots, M \\ j \neq i}} (\hat{d}_{r,i,j}, \hat{d}_{o,i,k}, \hat{d}_{i,g})}$$

I_i^2 : A robot és robotcsapat célpontja közötti távolságának büntetése

$$I_i^2(d_1, \dots, d_N) = k_2 \hat{d}_{c,i}$$

I_i^3 : A robotcsapat középpontjának célponttól való távolságának büntetése

$$I_i^3(d_1, \dots, d_N) = k_3 \hat{d}_{c,g}$$

I_i^4 : A robotcsapat előírt formációtól való eltérésének büntetése

A játékelméleti probléma megoldása

Cél: Minden $t=n\Delta t$, időben olyan döntéseket találni a robotcsapat tagjainak számára, hogy a formációban való követést megvalósítsák. Ehhez a költségfüggvényeiket kell minimalizálni.

Q: Feltétlen létezik olyan döntéscsoport, ami minden robotnak jó?

A: NEM! Könnyen lehet, hogy egy robot döntése, ami önmagának jó, az másik robotnak rossz (mert pl közel kerül hozzá). → A robotok egymással versengenek.

Nash egyensúly

A Nash egyensúlyt valósítanak meg a robotok azon döntései, amelytől egyik robotnak sem érdemes eltérnie, mert rosszabbul jár.

A robotok döntései a k diszkrét időpontban Nash egyensúlyt valósítanak meg, ha

$$\begin{aligned} I_1(d_1^{k10}, d_2^{k20}, \dots, d_N^{kN0}) &\leq I_1(d_1^{k1}, d_2^{k20}, \dots, d_N^{kN0}) \\ &\vdots \\ I_N(d_1^{k10}, d_2^{k20}, \dots, d_N^{kN0}) &\leq I_N(d_1^{k10}, d_2^{k20}, \dots, d_N^{kN}) \end{aligned}$$

Stackelberg egyensúly

A Stackelberg egyensúlynál feltehető, hogy a robotok között egyfajta hierarchia van. Ez azt jelenti, hogy a felsőbb szintjén álló robot (vezető) előre bejelentheti a döntését a hierarchiában alatta lévő robotok számára.

Vezetőnek mindig a legrosszabb helyzetben található robotot érdemes kinevezni, azaz, akinek az adott szituációban legnagyobb a költsége.

Min-max stratégia

Minden robot a legrosszabbat, ellenséges viselkedést feltételez a többi robotról és ebben a szituációban alakítja ki a legjobb döntését. Ilyen stratégia mindig létezik.

Akkor alkalmazható, ha Nash egyensúlynak megfelelő stratégiát szeretnénk megvalósítani, azonban a Nash egyensúly nem létezik.

Döntések több egyensúly létezése esetén

Több, mondjuk Nash-egyensúly létezik. Az egyensúlyok közül az kerül kiválasztásra, amelyekre igaz, hogy a lehető legegyszerűbben osztja szét a költségeket a robotok között.

3. Robotfoci stratégiák. Az UvaTriLearn stratégia. A csapatmozgás tervezésének megvalósítási szintjei, jellemzők. A koordinációs probléma, a játék menete, az ágensek céljai, koordinációs gráfok, Változó Eliminálási Algoritmus, a kifizetési (payoff) értékek meghatározása értékszabályok alkalmazásával, szereposztás szabad kommunikáció és annak hiánya esetén. Teljesen megfigyelhetetlen, nem kommunikáló UvaTriLearn csapat leírása; szerepek, szerepek sorozata, szerepek potenciálfüggvényei, döntések (akciók), felhasznált magas szintű változók, stratégia értékszabályai (elvek).

Sok esetben három szint különíthető el:

1. Stratégia (magas) szint: Megmondja, hogy egyes csapattagoknak hova kell menni
2. Taktikai (közép) szint: Megmondja, hogy a stratégiai célt milyen pontok mentén érdemes elérni.
3. Mozgástervezési (alacsony) szint: Hogyan kell a robotot mozgatni, hogy a taktikai pontokat optimálisan érjük el (optimális irányítás)

Jellemzők:

- Az ágensek célja közös
- A kooperáció kulcsa: Koordináció
- Koordinációs probléma megoldásának elvi eszköze: Játékelmélet
 - A tiszta játékelméleti megközelítés módja: Következtetés az ágensek teljes keresési tere felett
 - Játékelméleti megközelítés hátránya: A keresési tér dimenziója exponenciálisan nő az ágensek számával → Sok ágens esetén önmagában nem praktikus →

- A probléma struktúrája sok esetben lehetővé teszi a komplexitás csökkentését
→
- A közös döntéstér (más szóval akciótér) méretének csökkentése: Koordinációs Gráf (KG)
 - Koordinációs gráf:
 - ⌚ Csomópontok: ágensek
 - ⌚ Élek: A két csomópontot összekötő él kifejezi, hogy a két ágensnek koordinálnia kell a döntéseit.
- Koncepció a közös optimális döntés eléréséhez:
 - I. A kontextus-specifikus KG frissítése dinamikusan az aktuális állapot alapján
 - II. Változó elimináció
 - ⌚ Változó elimináció lépései:
 1. Iteratíván megoldani a lokális koordinációs problémát
 2. Az eredményt átadni a gráf más részeinek

Feltevések:

- Egy ágens képes a környezetében lévő másik ágens optimális döntését is számolni (nem kell kommunikáció)
- Környezet: Folytonos, dinamikus, érzékelhető

A koordinációs probléma:

Stratégiai játék: Egy halmazcsoport $\langle n, A_1, \dots, A_n, R_1, \dots, R_n \rangle$

Ahol

n Az ágensek száma

A_i Az i . ágens döntéseinek (akcióinak) halmaza

R_i Az i . ágens jósági függvénye (payoff), formálisan:

$R_i(A) \rightarrow \mathbb{R}$ ahol $A = A_1 \times, \dots, \times A_n$ az együttes akciók halmaza

A játék menete: Az ágensek egymástól függetlenül választanak egy akciót a döntési terükből, majd minden ágens az együttes akciók függvényében a jósági függvényének megfelelően "jutalmat" kap.

Az ágensek célja: Olyan egyéni döntéseket hozni, hogy a legjobban profitáló együttes akciót valósítsák meg. n

A stratégiai játék megoldási lehetőségei pl. a Nash, vagy a Pareto egyensúly megtalálása.

A koordinációs gráf:

⌚ Csomópontok: ágensek

⌚ Élek: A két csomópontot összekötő él kifejezi, hogy a két ágensnek koordinálnia kell a döntéseit.

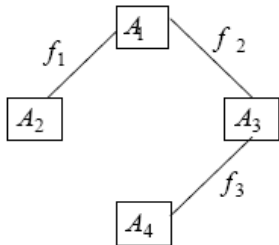
Probléma: Multiágens rendszerek koordinálásának számítási ideje az együttes döntések terén az ágensek számával exponenciálisan nő.

Megoldási javaslat:

Csak azokat az ágenseket koordináljuk, amelyek döntéseikkel egymásra hatással vannak

→ **Koordinációs gráf**

Feltételezés: A globális payoff (jósági) függvény a lokális jósági függvények lineáris kombinációja.

A globális koordinációs feladat = Több lokális koordinációs feladat együttese

A globális payoff fv. Dekompozíciója:

$$R(a) = f_1(a_1, a_2) + f_2(a_1, a_3) + f_3(a_3, a_4)$$

Változó eliminálási algoritmus (Variable Elimination)

Algorithm - VEA)

Koncepció: Az ágenseket egyesével elimináljuk, miközben végrehajtunk lokális maximalizációt.

Algoritmus:

1. Egy ágens szelektálása eliminációhoz
2. A szelektált ágens begyűjti a szomszédoktól azok payoff függvényeit
3. A szelektált ágens a szomszédok lehetséges döntéseit figyelembe véve feltételesen optimalizálja a döntését.
4. A szelektált ágens a feltételes payoff függvényét tudatja a szomszédjaival.
5. A lépések ismételt végrehajtása egy következő ágens szelektálásával mindaddig, amíg az utolsó ágens is elimináljuk.
6. Az utolsó ágens maximalizálja a döntésével a végső feltételes stratégiát
7. Az elimináció inverz sorrendjében az ágensek megtudják a később eliminált ágensek stratégiáit és kialakítják a saját optimális döntésüket a saját feltételes stratégiájuknak megfelelően.

[RS-UvA].2.2.A payoff értékek meghatározása értékszabályok (value rule) alkalmazásával

A payoff függvény lehet

- **Mátrix alakú**
- **Értékszabály:** (Kisebb számítási költség)

Döntéstér (korábbiaknak megfelelően): $A = A_1 \times, \dots, \times A_n$

Az i . ágens döntése: $a_i \in A_i$

Együttes döntés: $a \in A$

A diszkrét állapotok halmaza: X Ebből egy állapot: $x \in X$

A c kontextus: Az állapotok és döntések összes kombiációjának halmaza: $c \in C \subseteq X \cup A$

Az értékszabály: $\langle p; c : v \rangle$

$$\text{Ez egy függvény: } p : C \rightarrow \mathbb{R} \quad c = (x, a) \\ p(x, a) = v$$

Csak azok az értékszabályok befolyásolják a globális payoff függvényt, amelyek konzisztensek az aktuális kontextussal:

$$R(a) = \sum_{i=1}^m p_i(x, a) \quad \text{Ahol } m \text{ az értékszabályok száma}$$

[RS-UvA].4.1. Szerepkiosztás szabad kommunikáció esetén

Feltételezés: A szerepkiosztási algoritmus ismert minden ágens számára

Algoritmus:

1. A szerepek M' sorozatának definiálása fontossági sorrendben. $|M'| \geq n$ ahol n az ágensok száma.
2. Minden A_i ágens kiszámítja az r_{im} potenciált. Az r_{im} potenciál megmondja, hogy Az A_i ágens mennyire alkalmas az $m \in M'$ szerep betöltésére, ahol m az M' sorozat egy eleme. (Részletek később). Ez $O(|M'|n)$ számítás.
3. Minden ágens elküldi minden ágensnek a szerepekhez számított saját potenciáljait. Ez $O(|M'|n)$ üzenet küldését jelenti.
4. A sorozat első $m \in M'$ szerepét ahhoz az A_i ágenshez rendeljük, amelyiknek legnagyobb az r_{im} , $i = 1, \dots, n$ potenciálja. Ezt az ágenst a továbbiakban nem vesszük figyelembe.
5. A kiválasztást megismételjük az M' sorozat következő szerepére, amíg minden ágensre nem jut egy szerep. (általában az ágensok számánál kevesebb aktív szerep van, így a legutoljára szerepet kapó ágensok többnyire 'passive' szereppel passzívak lesznek, ők csak a stratégiai célpontjuk felé mozognak)

Megjegyzés: Minden ágensnek csak egy szerep jut, de egy szerep akár több ágensre is juthat. (Az M' sorozat több azonos szerepet is tartalmazhat)

Számítási igény redukálódik, mert:

- A szerepek a folytonos állapot absztrakciójának egy diszkrét kontextusát valósítják meg.
- A szerepek redukálják a döntéstér méretét. (Egy kapusnak nem lesz pl. kapuralövési döntése) →
- A lokális koordinációs gráfok csökkentik a tekintetbe vehető Nash egyensúlyok számát (ez jó).

[RS-UvA].4.2. Szerepkiosztás kommunikáció hiánya esetén

Fontos: A változó eliminálási algoritmus itt is számítható

Különbségek a kommunikációs esethez képest:

- Minden ágens minden ágens r_{im} potenciálját számítja. $O(|M|n)$ számítás
- A kommunikációs esetben minden ágens csak a saját állapotait mérte, a kommunikáció nélküli esetben az összes többi ágensét is kell.
- A számítási költség az egyes ágenseknél megnő. Javítható az algoritmus futásának párhuzamosításával.

Feltételezések a jó működéshez:

- Az A_i ágens payoff értékét minden A_i ágenssel kapcsolatban lévő ágens ismeri.
(Ez erős feltétel. Sok esetben még a kommunikációs esetben sem lehet teljesíteni)
- Minden ágens ki tudja számolni minden ágens r_{im} potenciálját
- A döntési sorrend ismeretes minden ágens számára (Ha több egyenértékű döntés, egyensúly van)
- Az A_i ágens minden, vele kapcsolatban lévő ágens állapotához hozzáfér (meg tudja figyelni).
(Gyakran nem teljesül, mivel egy ágens csak egy szűk területet érzékel a világból)

[RS-UvA].5. Teljesen megfigyelhető, nem kommunikáló UvA Trilearn csapat

Ágensek száma (egy csapaton belül): 10+1

A kapus szerepe fix, szerepkiosztásnál nem foglalkozunk vele

Szerepek:

- Aktív. Ezen belül:
 - Letámadó (a labda rúgása nem valószínű, mert az ellenfél jobb helyzetben van)
 - Passzoló (a labdát birtokoljuk, meg tudjuk rúgni egy ilyen szerepet játszó ágenssel)
- Fogadó
- Passzív

Lehet még definiálni a kapust

Szerepek sorozata:

$M' = \{\text{aktív, fogadó, fogadó, passzív, passzív, passzív, passzív, passzív, passzív, passzív}\}$

A szerepek potenciálfüggvényei (Számításuk: Főleg taktikai szinten)

- Az aktív játékos potenciálja:

$$r_{i,active} = \frac{1}{t_i} \quad \text{Ahol } t_i \text{ az a becstült idő, ami alatt az } A_i \text{ ágens eléri a labdát}$$

Ha t_i idő alatt az ágens bele is tud rúgni a labdába (előbb, mint az ellenfél), akkor az ágens 'passzoló' szerepben játszik, ha nem tudja elérni, akkor 'letámadó' szerepben.

- A fogadó játékos potenciálja:

$$r_{i,receiver} = \begin{cases} 1/\max(1, d_{i,g}) + 1 & \text{if } d_{i,b} < k \\ 1/\max(1, d_{i,g}) & \text{otherwise} \end{cases}$$

Ahol $d_{i,b}$ az A_i ágens és a labda közötti távolság
 $d_{i,g}$ az A_i ágens és az ellenfél kapuja közötti távolság

Azaz inkább annak a játékosnak passzolunk, aki közelebb van a kapuhoz. Külön jutalmazzuk, ha a labdahoz egy k távolságnál közelebb van az ágens.

- A passzív játékos potenciálja konstans:

$$r_{i,passive} = \text{constans}$$

Döntések (akciók). (Megvalósításuk taktikai szinten)

- **Intercept**

A labda 'elfogása'

- **PassTo(i, dir):**

A labda passzolása az A_i ágenstől, dir irányba fix távolságra. $dir \in D = \{center, n, nw, w, sw, s, se, e, ne\}$.
A dir irányt a receiverhez képest kell értelmezni

- **MoveTo(dir):**

Mozgás dir irányba

- **Dribble(dir):**

A labda mozgatása dir irányba. Cselezés

- **Score:**

Kapuralövés az ellenfél kapujának számunkra legkedvezőbb pontjába.

- **ClearBall:**

Felszabadítórúgás az ellenfél játékosai (védői) között az ellenfél térfelére

- **MoveToStratPos:**

Mozgás stratégiai pozícióba. Ez a játékosok és a labda diszlokációjától függ.

Felhasznált magas szintű (boolean) változók

- **is-pass-blocked(i, j, dir)**

Megmondja, hogy egy pass az A_i ágens felől az A_j ágenstől dir irányú kis távolságra eső pontjába lehetséges-e, azaz nincs-e blokkolva más (ellenfél) játékos által. (Kúppal definiálva)

- **is-empty-space(i, dir)**

Megmondja, hogy van-e ellenféltől mentes kissugarú szabad körterület az A_i ágenstől dir irányba.

- **is-in-front-of-goal(i)**

Megmondja, hogy az A_i ágens az ellenfél kapuja előtt van-e

Stratégia értékszabályai:

A legnagyobb payoff értéke a labda elfogásának, és a kapura lövésnek van (10). Ezen kívül 5 és 7 közötti a payoff értéke a passznak, attól függően, hogy a kaputól milyen messze kapja el a labdát a fogadó. Szintén 5 és 7 közötti a payoff értéke annak, hogy a potenciális fogadó a labda irányába mozdul, valamint hogy egy lehetséges fogadó felé mozduljon, hogy később ő kapja a labdát. Ha

ezek közül egyiket sem tudja megtenni, akkor kettes payoffal vezet labdát, ha nála van, és szintén kettessel szabadít fel. Egyes payoffal mozog stratégiai pozícióba.

1. Multiágens_ rendszerek kooperációja statikus objektumnak formációban való megközelítésére. A feladat specifikációja, a rendszer leírása, a Hilare robot mozgásegyenlete, az alkalmazott koordinátarendszerek, a formációs (konfigurációs) gráf és a formáció vektor szerepe, a referencia (holonóm) robotrendszer sebessége, a robotkerekek irányítása, a célobjektumot elér_ man_ ver feltétele, formáció irányítás.

[SCK].1. Feladat specifikáció

Adottak:

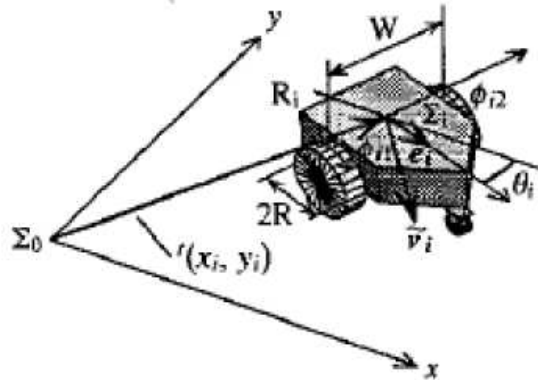
1. Csapattagok, amely n darab Hilare típusú anholonom mobil robotból áll
2. Statikus (álló) akadályok a terepen
3. Statikus (álló) célpont

Cél: Az n Hilare típusú robot (a csapat) mozgásának koordinálása úgy, hogy

- A. a csapat formációját előírt állapotba lehessen irányítani
- B. A célpont (betolakodó) megfelelő körbekerítésével a csapat védelmezzen meg egy területet
- C. A formáció legyen asszimptotikusan (exponenciálisan) stabil.
- D. A csapattagok ne ütközzenek akadályokba

[SCK].2. A rendszer leírása

- Az R_i Hilare robot (azaz az i . csapattag) kinematikája:

Mozgásegyenlet:

$$\begin{pmatrix} \dot{x}_i \\ \dot{y}_i \\ \dot{\theta}_i \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{R}{2} \cos \theta_i (\dot{\phi}_{i1} + \dot{\phi}_{i2}) \\ \frac{R}{2} \sin \theta_i (\dot{\phi}_{i1} + \dot{\phi}_{i2}) \\ \frac{R}{2W} (\dot{\phi}_{i1} - \dot{\phi}_{i2}) \end{pmatrix}$$

${}^t(x_i, y_i)$

Az R_i robot pozíciója a Σ_0 statikus KR-ben

θ_i

Az R_i robot orientációja a Σ_0 statikus KR-ben

ϕ_{i1}, ϕ_{i2}

A kerekek szöge

Σ_i

Az R_i robothoz rögzített KR

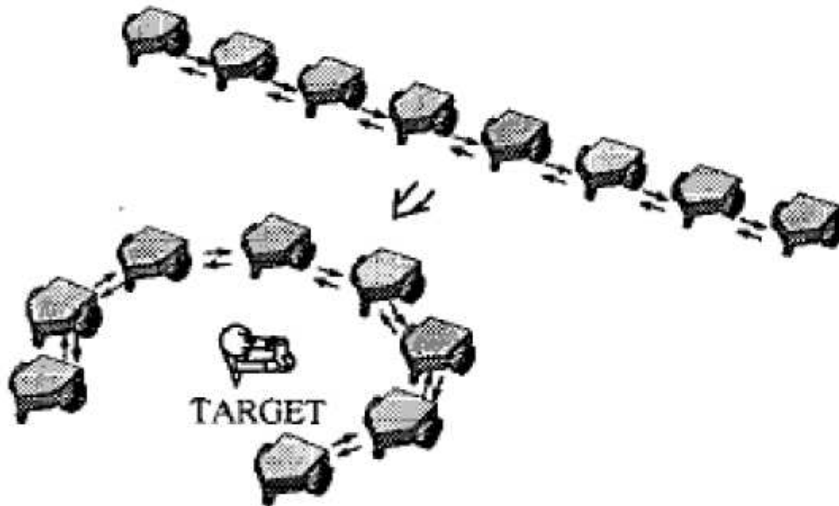
Σ_0

Statikus (világ) KR

Σ_i^0

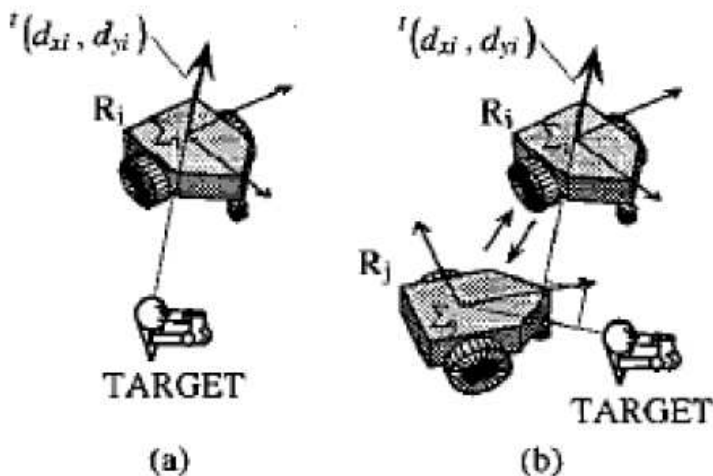
KR, melynek pozícióját Σ_0 , orientációját a Σ_i adja.

- Erősen kapcsolt formációs (konfigurációs) gráf

- Minden robotnak két szomszédja van, a lánc szélső robotjait kivéve, akiknek csak egy.
- Feltételezés: a formációs gráf statikus.
- Az irányított él kezdeti csomópontjában található robotnak előírt relatív helyzetet kell tartania az él végponti csomópontjában található robottal. A relatív helyzetet indirekt módon a formációs vektor adja meg (a TARGET-hez képest).

- Formáció vektor

- Ha egy robotnak két szomszédja van a formáció gráfban, akkor az i . robot ${}^i(d_{xi}, d_{yi})$ formáció vektora TARGET- i . robot irányú (a. ábra)
- Ha egy robotnak csak egy szomszédja van, akkor a formációs vektor szomszédos robot- i . robot irányú (b. ábra).

Az R_i robot referencia sebessége (újra):

$$\tilde{v}_i^i = \begin{pmatrix} \tilde{v}_{xi}^i \\ \tilde{v}_{yi}^i \end{pmatrix} = \sum_{j \in L_i} \tau_{ij} \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix} + \tau_i \begin{pmatrix} x_t^i \\ y_t^i \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} d_{xi}^i \\ d_{yi}^i \end{pmatrix} + \sum_{j \in OBJECTS} \sigma_{ij} \left\{ \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix} - D \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix} / \left\| \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix} \right\| \right\} \quad (R1)$$

Egyes tagok fizikai szerepe:

$$\tau_{ij} \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix}$$

Az R_i robotot vonzza az R_j robot

$$\tau_i \begin{pmatrix} x_t^i \\ y_t^i \end{pmatrix}$$

Az R_i robotot vonzza a TARGET célobjektum

$$\begin{pmatrix} d_{xi}^i \\ d_{yi}^i \end{pmatrix}$$

Az R_i robotot a formációs vektor irányába „húzzuk”

$$\sigma_{ij} \left\{ \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix} - D \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix} / \left\| \begin{pmatrix} x_j^i \\ y_j^i \end{pmatrix} \right\| \right\}$$

Az R_i robotot mesterséges potenciáltérrel taszítják a közelébe kerülő (bármely) objektum.

A robotkerekek irányítása

1. **Azaz az R_i robot csak e_i irányban tud mozogni!**

2. **A robot nem tud a \tilde{v}_i referencia sebesség irányában mozogni** (hacsak nem párhuzamos a kettő).
Javaslat:

A robot valódi v_i sebessége legyen a \tilde{v}_i referencia sebesség e_i egységvektor irányába mutató projekciója, azaz:

$$\langle e_i, v_i \rangle = \langle e_i, \tilde{v}_i \rangle \quad (16-P1)$$

Probléma: Ha $\tilde{v}_i \perp e_i$ akkor a robot nem mozdul, (hanem megáll). \Rightarrow

A θ_i orientációt időben előírjuk pl úgy, hogy egy P, PD, PID szabályozónak megfelelő exponenciális lecsengéssel közeledjen a kívánt orientációhoz (idővariáns ÁV): $\theta_i = \theta_i(t)$

A kerekek mozgatása (a beavatkozó jelek előállítás) Σ_0 KR-ben:

$$\dot{\phi}_1 = (\langle e_i, \tilde{v}_i \rangle + W \dot{\theta}_i(t)) / R$$

$$\dot{\phi}_2 = (\langle e_i, \tilde{v}_i \rangle - W \dot{\theta}_i(t)) / R$$

A kerekek mozgatásának (16-C1) és (16-C2) számításához az R_i robot használhatja saját Σ_i KR-ét is :

$$\dot{\phi}_1 = \left(\langle e_i^i, \tilde{v}_i^i \rangle + W\dot{\theta}_i(t) \right) / R \quad (17-C1)$$

$$\dot{\phi}_2 = \left(\langle e_i^i, \tilde{v}_i^i \rangle - W\dot{\theta}_i(t) \right) / R \quad (17-C2)$$

Célobjektumot elérő manőver feltétele:

\Rightarrow Az átlagolt rendszerben időben változó θ_i mellett az R_i robot megvalósíthat egy célobjektumot elérő manővert.

Formáció irányítás:

Ha bármely robot

- bármely robothoz viszonyított relatív távolsága ÉS
- bármely akadályhoz viszonyított relatív távolsága ÉS
- a TARGET célobjektumhoz viszonyított relatív távolsága

nagyobb mint a D küszöbérték $\rightarrow \delta_{ij} = 0, i = 1, 2, \dots, n; j \in OBJECTS \rightarrow$ nincs C, Λ, ξ (22-T1)-ben:

$$\begin{pmatrix} \dot{\theta}_x \\ \dot{\theta}_y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} B - \Delta & 0 \\ 0 & B - \Delta \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \theta_x \\ \theta_y \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} \dot{x}_t v_1 \\ \dot{x}_t v_2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} d_x \\ d_y \end{pmatrix} \quad (23-T2)$$

Mivel a robot csapat követi a TARGET-et, zárt környezetben a TARGET nem tud elmenekülni és végül csapdába esik. \rightarrow